

РЕШЕНИЕ

№ 6691

гр. София, 15.11.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав,
в публично заседание на 11.11.2021 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Моника Малинова, като разгледа дело номер **9148** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и сл. АПК, във вр. чл. 26, ал. 11 от ЗЧРБ.

Образувано е по жалба на Л. Б., ЛНЧ [ЕГН], родена на 14. Об. 1960 г., гражданин на У., със съдебен адрес – [населено място], [улица], обл. Д., срещу Отказ рег. № 5364р-4785 / 10. 03. 2021 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на дългосрочно пребиваване в Република България на чужденеца.

В жалбата се излагат съображения, че е пребивавала в страната от 2014 г. до 2017 г. поради което този срок следва да се прибави към срока от 2018 г., когато отново е пристигнала в България и не я е напускала. В този смисъл бил неправилен извода на ответника, че не е пребивавала в страната за период от 5 години. Моли съдът да постанови решение, с което да отмени обжалвания отказ.

Ответникът - директора на Дирекция „Миграция“, чрез процесуалния си представител, изразява становище за неоснователност на жалбата. Представя писмени бележки. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на Софийска градска прокуратура изразява становище за неоснователност на жалбата.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Не се спори по делото, че жалбоподателката Л. Б., е чужденец, която има разрешение

за продължително пребиваване в Република със срок до 26. 11. 2021 г.

На 02. 02. 2021 г., жалбоподателката е подала заявление за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваващ чужденец, като са приложени изискуемите документи.

По повод на подаденото искане е изготвено становище рег. № 5388р-151 / 12. 02. 2021 г. от началник група „Миграция” при ОД на МВР Д., с което се сочи, че Б. е подала молба за международна закрила на 07. 10. 2014 г., но с решение № 4790 / 10. 06. 2015 г. на зам. председателя на ДАБ, е отказано предоставянето на статут на бежанец и хуманитарен статут. С Решение № 6524 / 28. 10. 2015 г. по адм. д. № 6557 / 2015 г. по описа на АССГ, е отхвърлена жалбата на Б. срещу Решение № 4790 / 10. 06. 2015 г. на зам. председателя на ДАБ. С Решение № 13997 / 20. 12. 2016 г. по адм. д. № 13651 / 2015 г. по описа на ВАС, е оставено в сила решението на АССГ.

С решение № 37-ОК / 17. 05. 2017 г. на ДАБ, не е допусната последваща молба за закрила, подадена от Л. Б., видно от писмо (стр. 11 от д. № 8804 / 21 г. на ВАС) на ДАБ.

Със Заповед № 357з-1291 / 20. 06. 2017 г. на директора на ОД на МВР Д. на Б. е наложена ПАМ, за връщане до страната на произход, като същата е напуснала страната на 18. 07. 2017 г.

От 09. 11. 2017 г. Л. Б., периодично пребивава в Р. България, видно от представената (стр. 24 от д. № 3535/21) справка за пътуване на чужденец

С Отказ за издаване на разрешение за дългосрочно пребиваване на чужденец в Република България рег. № 5364р-4785 / 10. 03. 2021 г. на директора на Дирекция „Миграция”, е отказано исканото разрешение.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се подлежащ на обжалване индивидуален административен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването. Оспорения отказ е връчен на 16. 03. 2021 г., а жалбата е депозирана по пощата на 29. 03. 2021 г. (видно от клеймото на пощенския плик – стр. 3), поради което е подадена в срок и е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Оспорената заповед, е издадена от компетентен орган – директора на дирекция „Миграция” – МВР, съобразно разпоредбата на чл. 24г, ал. 10 от ЗЧРБ.

Като мотиви за издаването на обжалвания административен акт, е посочено че чужденецът не е пребивавал законно и без прекъсване на територията на страната в продължение на 5 години преди подаване на заявлението.

Съгласно чл. 24г, ал. 1, от ЗЧРБ, статут на дългосрочно пребиваване се предоставя на чужденец, който е пребивавал законно и без прекъсване на територията на Република България в рамките на 5 години преди подаване на заявлението за разрешаване на дългосрочно пребиваване.

На основание чл. 24г, ал. 5 от ЗЧРБ, по отношение на чужденците с предоставена международна закрила при изчисляване периода на пребиваване по ал. 1 се включва и половината от срока на пребиваване, считано от датата на подаване на заявление за предоставяне на международна закрила до датата на издаване на български документ за самоличност съгласно Закона за българските лични документи или целият срок на пребиваване между посочените дати, ако той е повече от 18 месеца.

На основание чл. 24г, ал. 5 от ЗЧРБ, наличието на висящо производство за предоставяне на международна закрила не е основание за предоставяне на статут на дългосрочно пребиваване.

В конкретния случай, е безспорно, че Л. Б. е била подала молба за международна закрила, но такава ѝ е отказано, като отказа е потвърден от съда. В същото време, съобразно горепосочената разпоредба на чл. 24г, ал. 5 от ЗЧРБ, се взима предвид само срока на лица, на които е предоставена международна закрила, но този срок не се зачита, на лица, на които е отказана такава.

При това положение, според настоящия състав, административния орган е направил законосъобразен извод, относно липсата на изискуемата от закона предпоставка за предоставяне на Б., статут за дългосрочно пребиваване в страната.

Условията за предоставяне на такъв статут са изброени изчерпателно в ЗЧРБ, поради което отсъствието на който и да е от тях, представлява основание за отказ, без значение дали лицето е доказало съществуването на другите предпоставки.

Безспорно жалбоподателката е чужденец, а при извода, че не е пребивавала в страната за визирания в акта период, фактическият състав на приложената от ответника законова нормата е осъществен.

В същото време с така постановения отказ, не се засягат в значителна степен интересите на чуждия гражданин, тъй като същата продължава да пребивава в страната поради разрешеното ѝ продължително пребиваване. Освен това, след изтичането на предвидения в закона срок от 5 години, няма пречка Б. да подаде ново заявление за предоставяне право на дългосрочно пребиваване.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че подадената жалба следва да се отхвърли като неоснователна. Обжалвания административен акт е издаден от компетентен орган, при спазване на установената форма, в съответствие с целта на закона, като са спазени материалноправните разпоредби и без да е налице съществено нарушение на административнопроизводствените правила.

При този изход на спора, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, каквото искане е своевременно направено, определено съобразно чл. 78, ал. 8 от ГПК, във връзка с чл. 24 от Наредбата за заплащането на правната помощ. По делото е проведено само едно съдебно заседание, като съобразно факта че се касае за спор без материален интерес и не се касае за производство отличаващо се с фактическа или правна сложност, следва да се присъди юрисконсултско възнаграждение в минимален размер, а именно – 100 лева.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Л. Б., ЛНЧ [ЕГН], родена на 14. 06. 1960 г., гражданин на У., срещу Отказ рег. № 5364р-4785 / 10. 03. 2021 г. на директора на Дирекция „Миграция“ за предоставяне на дългосрочно пребиваване в Република България на чужденеца.

ОСЪЖДА Л. Б., ЛНЧ [ЕГН], родена на 14. 06. 1960 г., гражданин на У., да заплати на Дирекция „Миграция“ – МВР, юрисконсултско възнаграждение, в размер на 100 (сто) лева

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

